

Ivana Jerovšek je tekom let 1811, 1912 in 1913 na Reki in v Vodichah ljudstvo s tem, da je hlinila Kristusovo trpljenje ter se v dozdnevem stanju zamaknenosti polivala z živalsko krvjo, ter se kazala ljudem, kakor da bi sama kri prelivala, končno razprostrirajoča vest, da poseduje sposobnost vedeževalke, ter da zamore povedati, s kakimi sredstvi je mogoče v vicah trpeče duše umrlih rešiti, v zmotu pripravila ter s tem raznim osebom izvalila denar, ali osebe pripravila, da so dalje denar za svete maše v rešitev v vicah se nahajajočih duš sorodnikov.

Zakrivila je Ivana Jerovšek s tem hudo delstvo deloma dovršene, deloma poskušene goljufije v zmišlu §§ 197 in 201 d kaz. zak., ter naj se kaznuje po § 202. kaz. zakona. — Razlogi: V obče obdolženka očitane goljufije priznava v celem obsegu. Leta 1910, ko je premišljajala o Kristusovem trpljenju, se je v rešnici opetevano pojavilo krvavljenje na telesu, kar pa je potem samo ponehalo. To in pa poduk sestre benediktinke jo je napotilo k temu, da je začela Jezusovo trpljenje in krvavljenje iz života umetno vprizarjati na ta način, da se je z živalsko krvjo, katero je kupovala, polivala ter se delala zamaknjeno. Ko kljub temu namenu, da bi bila sprejeta pri benediktinkah, koje so jo kot dekle odslovile, ni dosegla, je hotela z „zamaknenostjo“ nehati. Ali neki duhovnik ji je baje prispevedi nasvetoval, da tega ne sme storiti, češ da bi to provzročilo javni škandal.

Leta 1912 se je preselila v župnišče v Vodichah, kjer je trpljenje nadaljevala. Ves nastop obdolženke je bil namenjen na to, da ljudstvo premoti, ter se mu vzbudi prepričanje, da obdolženka poseduje nadnaravne sile ter vzbudi menje, da se nahaja v stanu posebne svetosti, vsled česar ji je Kristus podelil lastnost in sposobnost ponavljanja njegovo trpljenje. Res je sicer, da je obdolženka čestokrat odklanjevala podpore in darove, a to se je zgodilo le navidezno, kajti ko bi bila za svoje predstave kar očitno jemala denar, bi bili ljudje kmalu prišli na njeno goljufijo. Naravno je torej, da je iz tega vzroka naročevala maše za v vicah bivajoče duše umrlih ter zahtevala, da se te maše neposredno vplačujejo pri dotičnih cerkvah. S tem je navidezno kazala, da ji gre za blagor duš in sploh za vero in za svete namene. Nasprotno pa je pri ugodnih prilikah vendar sprejemala podpore in darove ter tudi sprejemala denar, ki so ga verniki plačali za čitanje maš v njene roke z namenom, da bi izročila obdolženka ta denar dotičnim cerkvam, večji

del Salezijancem na Rakovniku. Obdolženka pa dotičnega zneska ni izročila za čitanje maš, temveč ga je obdržala. — Z ozirom na vse navedene okolščine je jasno, da je obdolženka nastopala in ravnala v goljufivem namenu ter je obtožba vsestransko utemeljena.

Po prebrani obtožnici potrdi Johanca, da je obtožnico razumela, nakar predlaga zastopnik, da se preišče duševno stanje svetnice, ker je histerična, kar so histeričniki dognali in ker že dejanje samo vzbujja sum, da taka ženska ne more biti normalna. Predsednik: Ali ste res neumna? Johanca molči, državni pravdnik se predlogu protivi, nakar je bil predlog odklonjen.

Zaslišanje svetnice.

Predsednik: No Johanca, sedaj nam povejte malo od vašega življenja. Kdaj ste prišli na Reko? Stara sem bila 17 let. Šla sem za sestro, ki je bila tam in vstopila pri benediktinkah kot dekla. Drž. pravdnik: Govorilo se je, da je bila Johanca v cirkusu. Johanca: Nikdar nisem videla cirkusa ne od zunaj ne od znotraj in tudi ne nobene komedije.

Početek švicanja.

Pred leti se je pojavilo Johanci samo ob sebi krvavljenje na glavi in rokah. To pa je kmalo prenehalo. Bila sem pri zdravniku in tam mi je rekel, da je to bolezen. Drugače mi je pa rekla mati Josefa. Rekla je, bodi tako sveta, kakor Katarina Emerich, Gergoni, Alekok in druge, ki so kri potile. Polj se s krvjo in postani zamaknjena. Ta mati Josefa je poslala nato Johanco v klavnico po kri. Ko ji je Johanca prinesla kri, se je vrgla mati Josefa na tla in pokazala umetno zamaknenje in kako se skrivaj lahko namaže s krvjo. Johanca, ki je sicer spretna in navihana, je pet do šestkrat poskusila, pa je šlo. Najpreje se je zamaknila, nato se je polila s krvjo na čelu in hlinila krče. Med tem pa se je okrvavila tudi prse in noge. Na prsih si je narezala srajco, na nogo pa je oblekla preluknjano nogavico. In ko je Johanca videla, da gre in ko je spoznala, kako lahko se še danes lahkoverne ljudi posebno ženske potegne, je začela javno s tem predstavami.

Komedije na Reki.

Predno je javno nastopila, se je pripravljala z molitvijo. Molila je včasih po cel dan, tako da so jo morali ljudje videti. Odločilen pa je bil za njeno delovanje njen spovednik, ki ji je rekel: Johanca, videl sem tvojega angelja. Ti si strašno sveta. To govorico je razširil okrog in mlada vrtnarica v samostanskem vrtu je nenadoma zaslovela kot mučenica in svetnica. Zivel je dva meseca v mali vrtni vili, v kateri so se godile nebeške komedije. V vili je ostala Johanca dva meseca, nato je šla zopet v samostan, odkoder pa jo je vzel kapucini, ki je rekel, da mora iti v drug samostan. Johanca pravi, da jo je vzel zato, da bi z njo kšeft delal. Nato so jo nastanili v društvenem domu Marijinih devic. Tam je imela Johanca udobno življenje in je pridno prirejala predstave. Pravi, da so jo obiskovale največ tercijalke. Včasih je bila hudomušna in ni pustila žensk v sobo, pač pa moške. Sploh pa je pametne ženske in moške zavračevala. Iz doma devic Marijinih je delala Johanca tudi izlete po mestu in v okolico. Device so jo spoštljivo spremljevale, ali pa ji plačevale za vožnjo in so prirejale z njo predstave kot s kako cirkuško artistko. Posebno rada pa je obiskovala peka Možeta, s katerim je bila jako dobro. Može ji je postregel vedno z najboljšimi jedili in jo je imel visoko v čisljih, nameščeno zelo rad. Johanca je pri njem švicala in ljudje so hodili k njemu. Bil je baje pri njemu enkrat še celo škof, ki je bil glasom izpovedi Možeta z Johanco strašno zadovoljen. Seveda niso takrat pustili nikogar k Johanci. Može je preskrbel vsak petek kri, katero je morala prinesiti večkrat njegova žena. Vsak petek je delal krave klobase in kadar je delal, je prišla Johanca. Te klobase je potem Može razdelil. Konec Johancnega vasovanja pa je bila ta, da se je ženi enkrat Johancna prijaznost do moža zdela malo sumljiva in neko jutro ob 4. jo je žena spodila iz hiše. Kaj ji je rekla, ne

pove, toliko pa je, da je svetnica tekla. Može je skočil za njo in jo prosil odpuščenja. Sploh je začela Johanca potratno živeti, potikala se je po gostilnah, delala dolgove itd. Pater Ciril ji je rekel, da je hudoben duh. Johanca pa pravi, da zato, ker ni mogel z njo kšefta delati. En pater jo je nekoč spodil iz cerkve in končno jo niso pustili več v spovednico, zato ker je preveč očitno kazala svoje grehe. Kljub temu pa so v društvenem domu spodili vratarico samo zato, ker je dvomila nad Johancino svetostjo. Zagovornik: Zakaj pa niste šli v službo? Johanca: Imela sem dobro službo drugje, toda kapucini me niso pustili. Prorokovala na Reki še ni. Nekemu spovedniku v Senju je razkrila goljufijo s sklepom, da bo prenehala. Spovednik pa ji je rekel, da ne sme nehati, ker bi bil to velik škandal. Ker se Johanca na Reki ni mogla poravnati s kapucini, so jo poslali k nam na Kranjsko.

(Naprej prihodnjic.)

Novice.

Naznanilo. Zaradi pomanjkanja prostora smo morali tudi v današnji številki še celo vrsto važnih člankov izpustiti. Cenjeni odjemalci naj nam to odpustijo. V prihodnjih številkah bomo vse zamujeno popravili, tako da bodejo naši čitatelji gotovo zadovoljni. Cenjene dopisnike pa tudi prosimo, da naj pričnejo zopet z rednim dopisavanjem.

Od balkanske vojne. Leta 1911 imela je Turčija 24 milijonov prebivalcev, dežele balkanske zveze pa 10 milijonov. Izdatki za šolstvo znašali so pri Turkih 23 milijonov frankov, pri zvezancih pa 36 milijonov frankov. Na enega prebivalca Turčije padlo je na leto 197 frankov za vojaške namene, 0,9 frankov pa za šolstvo. Na enega prebivalca dežel balkanske zveze pa je padlo 97 za vojaške in 3,9 frankov za šolske namene. Ako bi se le s tem številkam računalo in bi se postavilo Turčijo ednako balkanski zvezi, potem bi bilo: 1 frank za šolo ima isto vrednost kot 24 frankov za vojaštvo izdanih. Iz tega je razvidno, da vplivajo tudi drugi pogoji na izid vojne. Resnica je, da so izdatki za šolo važnejši, nego izdatki za armado.

Babjeverstvo. Kakor znano, delajo francoski popi s „čudežno vodo“ v Lurdu velikanske kšefte. Visoki duhovniki in učenjaki so izjavili, da je to navadno babjeverje. Francoskim popom se gré ravno za denar in ne za čaščenje brezmadežne device. V zadnjih dveh letih obiskalo je 54.000 bolnikov v 2.886 posebnih romarskih vlakih „čudežno jamo“ v Lurdu. Le zadnjega pol leta so imeli 620 takih posebnih vlakov z več kot 10.000 bolniki. 131.261 oseb se je kopal v „čudežni“ vodi. Dohodki, ki jih je napravila od romarjev mestna davčna uprava, znašali so v preteklem letu 135.000 frankov. Pošta v Lurdu prodala je za 110.000 frankov znak več, kakor v prejšnjem letu. Železnice, ki pridejo glede romarskih vlakov v poštev, sprejele so za vožnjo skoraj 27 milijonov frankov. Ceni se, da je v zadnjih letih okoli 2½ miliona romarjev v Lurdu prineslo 50 do 60 milijonov frankov. Tako delajo z navadnim smešnim babjeverjem najlepše kšefte!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Lepa napredna zmaga. Pred kratkim vršile so se občinske volitve v Podlehniku (Lichtenegg) pri Ptujtu. Imele so ta razveseljivi uspeh, da so naši vrli somišljeniki v vseh treh razredih zmagali. Ta zmaga je tembolj razveseljavala, ker Podlehnik še nikdar ni bil v naprednih rokah, marveč so imeli tam vedno klerikalci večino. Zmaga pa je tudi dokaz, da so se Haložani naveličali prvaško-klerikalnega nasilja, da nočejo več tega jarma nositi in v sovrastvu z Nemci živeti. Vsa čast grè zavednim možem, ki so v kljub vsemu nasilju držali za napredno stvar in dosegli tako lepi uspeh. Vsa čast grè tudi tistim, ki so se za volitev zanimali in so zanj posteno agitirali. V prvi vrsti so bili to pač gospodje Schostersich iz St. Vida, ki so neumorno za na-

Matere, ki imajo svoje otroke rade, jim dajo za okrepčilo dobrega mleka s Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo.

Kathreinerjeva se po slovitih Kathreinerjevem načinu napravila iz najboljšega sladu in je že 23 let zdravniško priznana krepična pijača.

Pri nakupu se mora vedno izrecno zahtevati pristna Kathreinerjeva v zaprtih zavojih s sliko župnika Kneippa.